

do cła normalnego (autonomicznego) określa się, jak następuje:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w % cła normal- nego (auto- nomicznego)
z 141 p. 1	Błacha cynowana biała o grubości 0,28 — 0,32 mm do wyrobu opakowań do konserw — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10%

O ile chodzi o towary, które będą podlegały postanowieniom rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1923 r. w sprawie cła maksymalnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66), cło ulgowe, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, będzie wynosiło 10% cła maksymalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 marca 1931 r. włącznie.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

678.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 1 grudnia 1930 r.

o tymczasowych władzach kas chorych.

Na podstawie art. 98 i 102 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) oraz na podstawie art. 66, 67 ustęp 1 punkt 7 i art. 81 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. o organizacji i funkcjonowaniu instytucji ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 635) zarządzam co następuje:

§ 1. W kasach chorych, w których wybory do władz kasy nie zostały jeszcze przeprowadzone lub w których władze te zostały zawieszony w czynnościach na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) lub rozwiązane na podstawie art. 67 ustęp 1 punkt 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. o organizacji i funkcjonowaniu instytucji ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 635) czynności tych władz pełnią komisarze lub kolegjalne władze tymczasowe.

§ 2. Komisarza powołuje i zwalnia główny urząd ubezpieczeń na wniosek okręgowego urzędu ubezpieczeń, wykonywującego nadzór nad daną kasą chorych. Dyrektor tego okręgowego urzędu jest bezpośrednią władzą przełożoną komisarza.

§ 3. Działalność komisarza rozciągać się może na jedną lub więcej kas chorych. W tym ostat-

nim wypadku siedzibę komisarza wyznacza główny urząd ubezpieczeń na wniosek właściwego okręgowego urzędu ubezpieczeń (§ 2).

§ 4. Stosunek służbowy komisarza ma charakter prywatno-prawny. Wysokość wynagrodzenia komisarza oraz ewentualny podział tego wynagrodzenia pomiędzy poszczególne kasy chorych, objęte działalnością komisarza, wyznacza, z zastosowaniem postanowień art. 67 ustęp ostatni powyżej przytoczonego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r., główny urząd ubezpieczeń na wniosek właściwego okręgowego urzędu ubezpieczeń.

§ 5. Komisarzowi przysługują uprawnienia, przewidziane dla tej kolegjalnej władzy kasy chorych, na miejsce której został on powołany. Uprawnienia te są uregulowane do czasu zastosowania przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej do danej kasy chorych przepisów rozdziału I rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. o organizacji i funkcjonowaniu instytucji ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 635) przez właściwe przepisy ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) ze zmianami, wprowadzonymi przez rozdział IV tegoż rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Czynności komisji rewizyjnej nie mogą być łączone w ręku jednego komisarza z czynnościami rady i zarządu tej samej kasy chorych.

§ 6. Komisarz, pełniący czynności rady i zarządu kasy czyli komisarz zarządzający, obowiązany jest przedkładać władzy nadzorczej miesięczne sprawozdania o wykonaniu preliminarza budżetowego oraz o stanie finansowym i działalności administrowanej przez niego kasy chorych. Formę sprawozdań komisarza i wymagane załączniki do tych sprawozdań ustali instrukcja głównego urzędu ubezpieczeń.

§ 7. Komisarz zarządzający przyjmuje i zwalnia pracowników kasy w granicach budżetu kasy i w ramach przysługujących mu w tym zakresie uprawnień (§ 5 niniejszego rozporządzenia). O ile w danej kasie nie został wprowadzony przez autonomiczne władze kasy regulamin służbowy, stosunki służbowe pracowników normują przepisy służbowe, zatwierdzone przez okręgowy urząd ubezpieczeń na wniosek komisarza zarządzającego.

§ 8. Na wniosek okręgowego urzędu ubezpieczeń, główny urząd ubezpieczeń upoważnić może komisarza zarządzającego do przekazania niektórych swych uprawnień, określonych w niniejszym rozporządzeniu lub zastępstwa komisarza w czasie jego nieobecności jednemu z urzędników kasy. Decyzja komisarza co do osoby jego zastępcy wymaga zatwierdzenia głównego urzędu ubezpieczeń na wniosek właściwego okręgowego urzędu ubezpieczeń. Zastępca komisarza podlega służbowo komisarzowi zarządzającemu i jest przed nim odpowiedzialny.

§ 9. Komisarz, powołany na miejsce komisji rewizyjnej, czyli tak zwany komisarz rewizyjny obo-

wiązany jest przynajmniej raz na miesiąc przeprowadzać kontrolę działalności kasy oraz dokonywać rewizji gotówki, ksiąg i dokumentów. O wynikach rewizji komisarz rewizyjny zawiadamia komisarza zarządzającego i przedkłada sprawozdanie okręgowemu urzędowi ubezpieczeń.

§ 10. Przekładane przez komisarza zarządzającego okręgowemu urzędowi ubezpieczeń roczne zamknięcia rachunkowe oraz miesięczne sprawozdania winny być podpisane również przez komisarza rewizyjnego. Szczegółowy tryb wykonywania kontroli przez komisarza rewizyjnego normuje instrukcja, wydana przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

§ 11. Dla pełnienia funkcji komisji rozjemczej tworzy się w każdej kasie, w której taka komisja nie została jeszcze powołana w drodze wyborów lub została zawieszona w czynnościach, względnie rozwiązana, tymczasową komisję rozjemczą, złożoną z przewodniczącego, mianowanego przez główny urząd ubezpieczeń na wniosek okręgowego urzędu ubezpieczeń oraz z dwóch lub czterech członków (zależnie od liczby ubezpieczonych), powołanych w tym samym trybie: jednego lub dwóch z pośród ubezpieczonych w danej kasie i jednego lub dwóch z pośród pracodawców, zatrudniających obowiązkowo ubezpieczonych w danej kasie. W ten sam sposób główny urząd ubezpieczeń powołuje zastępcę przewodniczącego i zastępców członków komisji.

Komisarz zarządzający i rewizyjny oraz pracownicy danej kasy chorych, jak również osoby, pełniące czynności w innych władzach kasy, nie mogą wchodzić w skład tymczasowej komisji rozjemczej tejże kasy.

§ 12. Do ważności uchwał tymczasowej komisji rozjemczej wymagana jest obecność przewodniczącego lub jego zastępcy i przynajmniej dwóch członków, w tym jednego z grupy ubezpieczonych. Uchwały komisji zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości przeważa głos, oddany przez przewodniczącego.

§ 13. W razie specjalnych okoliczności główny urząd ubezpieczeń może zamiast komisarzy wyznaczać również do pełnienia funkcji innych władz kasy, prócz komisji rozjemczej, organy kolegjalne z zachowaniem przewidzianego w ustawie z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) stosunku ubezpieczonych i pracodawców.

§ 14. Za udział w posiedzeniach kolegjalnych władz kasy (§ 11 i 13 niniejszego rozporządzenia) przewodniczący i członkowie ich otrzymują odszko-

dowanie i zwrot poniesionych wydatków, według norm, określonych w statucie kasy.

§ 15. Postanowienia ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) dotyczące trybu urzędowania władz kas chorych, mają odpowiednie zastosowanie do tymczasowych władz kolegjalnych kas chorych.

§ 16. Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie dotyczą tych kas chorych, do których zostały zastosowane przepisy rozdziału I rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. o organizacji i funkcjonowaniu instytucji ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 635) w myśl art. 74 tegoż rozporządzenia.

§ 17. Do czasu zastąpienia do istniejących obecnie związków kas chorych przepisów, zawartych w art. 47 do 51 i 53 do 57 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. o organizacji i funkcjonowaniu instytucji ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 635), przepisy niniejszego rozporządzenia będą miały odpowiednie zastosowanie do tych związków z tym zastrzeżeniem, że wszelkie uprawnienia, przewidziane dla okręgowego urzędu ubezpieczeń przysługują głównemu urzędowi ubezpieczeń.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*

679.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2 grudnia 1930 r.

o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. w sprawie wymiany akcji rublowych Wileńskiego Banku Ziemińskiego.

Na podstawie art. 6 pkt. c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 18) w brzmieniu art. 4 ustawy z 12 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 89) prostuję następujący błąd w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. w sprawie wymiany akcji rublowych Wileńskiego Banku Ziemińskiego (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 650): w art. 4 pkt. c) powołanego rozporządzenia w wierszu 9 od góry zamiast „7 listopada 1927 r.” winno być „7 listopada 1917 r.”

Minister Sprawiedliwości: *Sł. Car*

Warszawa. Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

53080 P

Konto czekowe w P. K. O. Administracji Dziennika Ustaw № 30130.

Cena 60 gr.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi 8 zł. kwartalnie. Urzędy i instytucje państwowe opłacają 6 zł. Prenumerata winna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dz. U. R. P. należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.